

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/18/2015
Identifikačné číslo spisu:	7611010972
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7611010972.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti obvinenému D. M. a spol., vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5T 237/2011, na neverejnom zasadnutí 31. marca 2015 v Bratislave, o dovolaní obvineného D. M. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2013, sp. zn. 4To 20/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného D. M. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 9. januára 2013, sp. zn. 5T 237/2011, bol obvinený D. M. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

- dňa 21. apríla 2011 v čase okolo 01.30 hod. v osade zv. Q. v Spišskej Novej Vsi, za obytným domom na ul. F.. XX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, nezisteným spôsobom a predmetom zapálili (so spoluobvinenými I.Y. a T. M.) drevenú dreváreň patriacu N. F. s vedľa stojacou drevenou chatrčou patriacou H. O., v ktorej sa v tom čase nachádzalo jej osem rodinných príslušníkov, pričom obžalovaní boli uzročení s tým, že v drevenej chatrči sa môžu nachádzať osoby tam bývajúce, ktoré tam dlhodobo žili a ich konanie bolo motivované úmyslom pomstiť sa N. F. zato, že došlo zo strany jej syna k podaniu trestného oznámenia dňa 20.4.2011 pre zločin lúpeže, ktorého sa mal dopustiť brat obv. D. a T. M., na základe čoho prebiehalo trestné konanie vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Spišská Nová Ves pod č. ORP-284/0EK- SN-2011, ukončené podaním obžaloby na Okresný súd Spišská Nová Ves, pričom včasným upozornením zo strany N. F. a F. M. v chatrči spiacich osôb, nedošlo k ich usmrteniu ani ujmy na zdraví a takýmto konaním spôsobili škodu zhorením drevárne N. F. vo výške 573,67 € a H. O. na zhorenej chatrči 878,39 € a na veciach vo výške 1.403,13 €,

- dňa 11. júla 2011 v čase okolo 13.30 hod. potom, ako bol po vykonanom výsluchu na Okresnom súde

Spišská Nová Ves na základe uznesenia sudcu pre prípravné konanie pod sp. zn. 0Tp 470/2011, vzatý do väzby a následne mal byť na základe príkazu eskortovaný príslušníkmi OO PZ Spišská Nová Ves do Ústavu na výkon väzby Košice, ušiel príslušníkom PZ potom, keď ho títo pripútali k madlu na chodbe Obvodného oddelenia PZ v Spišskej Novej Vsi a doposiaľ nezisteným spôsobom si uvoľnil putá na rukách a z priestorov OO PZ odišiel predným vchodom a následne bol zadržaný hliadkou polície v okolí železničnej stanice v Spišskej Novej Vsi a eskortovaný do výkonu väzby.

Podľa § 284 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h), § 41 ods. 2, § 110 ods. 2 a § 117 ods. 1 Tr. zák. súd obvineného odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd na výkon trestu zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinených zaplatiť spoločne a nerozdielne H. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, X. A. Q. náhradu škody vo výške 2.281,54 Eur.

Proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves podali obvinení I.Y., T. M. a D. M. odvolanie čo do výroku o vine a treste a okresný prokurátor do výroku o uloženom treste odňatia slobody. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 27. marca 2013, sp. zn. 4To 20/213, podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por., okrem iného zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 9. januára 2013, sp. zn. 5T 237/2011, u obvineného D. M. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obvinenému D. M. uložil podľa § 284 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 41 ods. 2, § 110 ods. 2 a § 117 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 a 1 (tri a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného D. M. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 319 Tr. por. súd odvolanie obvineného D. M. zamietol, súčasne zamietol aj odvolania spoluobvinených I.Y. a T. M..

Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal obvinený D. M. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por.

V rámci dovolacích dôvodov obvinený uviedol, že má za to, že krajský súd nielenže výšku uloženého nepodmienečného trestu nijakým spôsobom neodôvodnil, ale že mu uložil taký druh trestu, ktorý zákon ani nepripúšťa. Pochybenie vidí dovolateľ v neaplikovaní ustanovenia § 117 ods. 2 Tr. zák.

Obvinený tiež poukazuje na skutočnosť, že nakoľko od prípravného konania spáchanie skutku v bode 1/ obžaloby, obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia, popiera, vzhľadom na vykonané dokazovanie niet dôkazu, ktorý by jednoznačne vinu obvineného preukázal. Obvinený je toho názoru, že súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 284 ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Obvinený D. M. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, v súlade s ustanovením § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v zmysle príslušných ustanovení, o ktoré dôvody sa v dovolaní opiera a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach a aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátil na opätovné rozhodnutie v zmysle § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

K dovolaniu obvineného D. M. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, ktorý navrhol dovolanie obvineného, pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por., odmietnuť, resp. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred

vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným D. M. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je potrebné uviesť, že tento nie je daný, nakoľko obvinenému nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a nebol uložený trest, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Uložený úhrnný trest podľa § 284 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 110 ods. 2 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák., v trvaní tri a pol roka nepodmienečne so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, je trestom zákonným, zodpovedá plne zásadám na ukladanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obvineného.

Napriek aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák. nebol obvinenému ukladaný trest nad zákonom predpokladanú zvýšenú trestnú sadzbu. Uloženie trestu odňatia slobody v jeho nepodmienečnej podobe, teda nepoužitím ustanovenia § 117 ods. 2 Tr. zák., vyjadruje preukázanú skutočnosť, že iný druh trestu, ako trest nepodmienečný, by nevedel k dosiahnutiu účelu trestu, keďže predchádzajúce podmienené odsúdenie rozhodne nevedelo k náprave v správaní obvineného, ktorý sa následne opätovne dopustil trestnej činnosti.

Uvedené úvahy a závery krajského súdu v otázke trestu nemôžu byť predmetom prieskumu dovolacím súdom, pretože námietky obvineného v tejto časti sa dotýkajú neprimeranosti uloženého trestu, ktorá okolnosť nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia (podradenosť), odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Nie je možné, sa s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., domáhať preskúmania skutkových zistení, na

ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona. Ku konštatovaniu obvineného vo vzťahu k nevine za trestný čin, za ktorý bol obvinený právoplatne odsúdený, že niet dôkazu, ktorý by jednoznačne jeho vinu preukázal, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že takto uplatnený dovolací dôvod nie je dôvodom uvedeným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko ním obvinený napáda správnosť a úplnosť zisteného skutku, ktorú však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

V tejto súvislosti preto dovolací dôvod konštatuje, že podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. zák. dovolací dôvod nie je daný.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.